

ΣΧΟΛΙΟ | ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ ΠΑΠΑΧΕΛΑ

Δαμάζεται το κτήνος του λαϊκισμού;

Το κτήνος του λαϊκισμού που εκθρέψαμε τα τελευταία χρόνια δεν θα αφήσει κανένα χέρι «σδάγκωτο», ούτε αυτό που το τάζει συστηματικά. Το κτήνος αυτό δεν έχει λογική, έχει ιδεολογική και κομματική αχρωματοψία και το κυριότερο είναι αχόρταγο.

Διαβάζουμε, για παράδειγμα, τις επιθέσεις που δέχεται η κ. Βαλαβάνη είτε επειδή έχει κάποια χρήματα στο εξωτερικό είτε επειδή νοσηλεύθηκε σε ιδιωτικό νοσοκομείο. Δεν γνωρίζω προσωπικά την κ. Βαλαβάνη, για να μην παρεξηγηθώ. Μου δίνει όμως την εντύπωση ενός σεμνού ανθρώπου που έχει εργασθεί σκληρά στη ζωή της. Τώρα βρίσκεται στο στόχαστρο κάποιων, αριστερών και δεξιών, λαϊκιστών. Δεν έκανε τίποτα παράνομο, κάθε άλλο. Αυτό όμως ελάχιστη σημασία έχει για το ανθρωποφάγο σύστημα που την επέλεξε ως στόχο της εβδομάδας.

Σε λίγο θα είναι εξαιρετικά δύσκολο για οιον-

δήποτε πολίτη να αναλάβει μια δημόσια θέση, γιατί απλά δεν θα... αντέχει. Και ο Ελευθέριος Βενιζέλος να εμφανιζόταν, θα τον ακυρώναμε γιατί θα βρίσκαμε ότι είχε αυθαίρετο στο θέρισσο. Φοβάμαι πολύ ότι το δάγκωμα του κτήνους θα το νιώσει πολύ έντονα όλη η σημερινή κυβέρνηση αν τολμήσει να επιλέξει τον έντιμο συμβιβασμό. Ήδη με τα πρώτα σημάδια άρχισε η συνωμοσιολογία, οι προσωπικές επιθέσεις και η λάσπη.

Ίσως τώρα που ο κ. Τσίπρας νιώθει το βάρος της ευθύνης και βλέπει τα πράγματα εκ των έσω να καταλαβαίνει πόσο δύσκολη είναι η μοναξιά του πολιτικού μέσα στο ελληνικό καμίνι. Αλλά για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, τη θερμοκρασία την ανέβασε και ο ίδιος σε απαγορευτικό βαθμό με τη στάση του τα χρόνια της αντιπολίτευσης. Θα μπορέσει τώρα να τη μειώσει; Τον άκουσα τις προάλλες να εκδηλώνει την ανησυχία του για μια πιθανή

άνοδο της ακροδεξιάς, αν τα πράγματα δεν πάνε καλά. Μα όταν βασιζέσαι σε ένα νεοεαμικό αφήγημα και μετά επιλέγεις τον ρεαλισμό ή τον συμβιβασμό, λογικό δεν είναι να καρδοκεί η όποια ακροδεξιά να αρπάξει την ευκαιρία; Γι' αυτό οι στιγμές απαιτούν πολλά από τον κ. Τσίπρα. Ηγέτες που βγήκαν από ακραία αντισυστημικά κινήματα πέρασαν στην Ιστορία όταν πήγαν κόντρα στο ρεύμα που τους έφερε στην εξουσία. Ενωσαν, δεν δίχασαν. Κοίταζαν μπροστά, όχι πίσω. Μίλαγαν ανοικτά στον κόσμο για την πραγματικότητα και έφτιαχναν ένα νέο θετικό αφήγημα. Η παγκόσμια Ιστορία είναι γεμάτη από τέτοια παραδείγματα. Μπορεί όμως ο κ. Τσίπρας να κοιτάξει το κτήνος στα μάτια και να το δαμάσει; Δεν είναι εύκολο. Στη χώρα που ζούμε μόνο ένας αριστερός ηγέτης μπορεί να το κάνει. Ο ίδιος ξέρει αν τον ενδιαφέρει αυτός ο ρόλος και αν έχει τα απαιτούμενα κότσια.